

РЕШЕНИЕ

№ 2390

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4728** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Е. А., като пълномощник на В. Н. А. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №59148/05.03.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 115^{-ти} състав по н.а.х. дело №13847/2019г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Поддържа, че от обстоятелствената част на процесния електронен фиш не става ясно кое е техническото средство или система, използвани за заснемане и установяване на нарушението, тъй като са посочени две различни устройства. Смята, че наказващият орган е дал неправилна правна квалификация на твърдяното нарушение, като е посочил и двете алинеи на чл.21 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Твърди, че в електронния фиш не е отчетен толеранс от минус 3 км/ч в полза на водача, с което е нарушено правото на защита на наказаното лице. Релевира доводи за нарушаване на разпоредбата на чл.7, ал.1 и ал.2 от Наредба №8121з-532 №8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на АТС и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от министъра на вътрешните работи

(Наредба №8121з-532). Сочи, че по делото липсват доказателства в конкретния случай да е съставян протокол по чл.10 от Наредба №8121з-532. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да бъде отменен и Електронен фиш С. К №2854979. Претендира за разноски.

Ответникът - СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), представлявана от директора, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор С. от Софийска градска прокуратура (СПП) дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш серия К №2854979, на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП на касатора В. Н. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лева за нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕН Електронен фиш Серия К №2854979.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и снимков материал и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 02.07.2019г. в 16:29 ч. в [населено място] касаторът В. Н. А. е управлявал собствения си лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е 300 ТД“, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] , по [улица]с посока на движение от Околовръстен път към [улица]срещу Гробищен парк „Б.“, като се е движел със скорост 72 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Нарушението е било заснето с преносима система за видеоконтрол ARH CAM S1, №11743ee, представляваща одобрен тип видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност. По делото не е било спорно, че към дата 02.07.2019г., пътният участък, в който е извършено нарушението е бил регулиран с пътен знак В26, въвеждащ ограничение скоростта до 50 км/ч.

Решаващият състав е приел, че процесният електронен фиш съответства по форма и съдържание на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП във вр. с §6, т.63 от Допълнителните разпоредби и в производството по налагане на санкция не е било допуснато формално нарушение. Въз основа на събраните доказателства съдът е обосновал извод, че касаторът А. е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност, за извършено нарушение на чл.21, ал.2, във вр. с ал.1 ЗДвП.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 115^{-ти} с-в.

Правилен е изводът на първостепенния съд, че касаторът В. А. е извършил нарушение чл.21 ЗДвП. В ал.1 на чл.21 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в km/h. Когато стойността на

скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал.1: за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т.3 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишение от 21 до 30 km/h е в размер на 100 (сто) лева.

Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Не се установява липсата на посочените в цитираната норма реквизити на електронния фиш, същият отговаря на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец, поради което същият е законосъобразен.

Възраженията в касационната жалба относно посочването на две различни устройства, с които е установено нарушението са неоснователни. Противно на твърденията на касатора, в електронния фиш не са посочени две различни устройства. Техническото средство за измерване на скоростта е Преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, а посоченият в електронния фиш №11743ee, е фабричен номер на конкретното устройство, с което е установено нарушението.

Неоснователни са доводите за неправилна квалификация на нарушението и дадената му правна квалификация, а именно посочването на двете алинеи на чл.21 ЗДвП. В конкретния случай, нарушението е извършено в рамките на населено място - [населено място], като стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е сигнализира с пътен знак, поради което приложима в случая е ал.2 на чл. 21 ЗДвП. Административния орган правилно е квалифицира извършеното, като нарушение на чл.21, ал.2, във вр. с ал. 1 ЗДвП, тъй като в първата алинея на текста са отразени съставомерните признаци на административното нарушение. Освен това, нормата на чл. 21 ЗДвП, в двете си алинеи предвижда едно и също задължение – за спазване ограниченията на скоростта. Ето защо съдът намира, че не е нарушено правото на защита на касатора, който е узнал за какво е наказан. Узнал е установения фактически състав на извършеното от него деяние; узнал е, че с това деяние е нарушил изискването за спазване ограниченията на скоростта.

Неоснователни са и възраженията за допуснати нарушения на разпоредбите на чл.7, ал. 1 и чл. 10 от Наредба №8121з-532. Несъмнено е, че заснемането е станало с автоматизирано техническо средство. Противно на доводите в касационната жалба в кориците на делото се съдържа попълнен от служителя на СДВР М. П. протокол по чл.10 от Наредба №8121з-532 (виж на л. 37 по н.а.х.д. №13847/2019). Протоколът е от датата на нарушението, чиито час попада в периода от време, през който автоматизираното техническо средство (АТСС) е било в работен режим по зададените

параметри (виж в протокола).

Не е спазено изискването на чл.10 от Наредба №8121з-532 за фотос, който да онагледява знак за поставяне на система на контрол, като такъв не е представен по делото и в придружителното писмо не е заявено, че е бил изготвен. При наличие на официалния документ по чл.10 от Наредба №8121з-532, липсата на съпровождащ протокола фотос не води до липса на достоверни данни за спазване на изискването на позициониране на пътния знак, тъй като тази информация е удостоверена с протокола. Използването на заснемащото техническо средство, регистриращо извършени нарушения от процесния вид, е станало по нормативно определена процедура, при спазване на нормативно поставените изисквания и технически инструкции на производителя на измервателния уред. Действително не е доказано пътният участък, който е бил обхванат от процесния вид контрол да е бил обозначен по смисъла на чл.7, ал.1 от Наредба 8121з-532/12.05.15 г., но в тази връзка следва да се има предвид изменението на чл.165, ал.2, т.8 ЗДвП, в сила от 08.07.17г., според което не се изисква поставяне на пътен знак "Е24".

Що се отнася до възраженията, че е налице неточност при определяне на размера на превишение на скоростта, тъй като в електронния фиш не е отчетен толеранс от минус 3 км/ч в полза на водача, настоящата инстанция намира за необходимо да посочи следното: От представения снимков материал от паметта на техническото средство за отчетена скорост се установява, че скоростта на МПС на касатора при заснемането му е била 75 км/ч. В електронния фиш, е посочено, че установената стойност на скоростта на МПС е 72 км/ч., т.е. в бланка фиш серия „К“ е въведена установената скорост, намалена с допустимата грешка на уреда, генерирана автоматично от софтуера за обработка, изчислена на база допустима грешка за работа на техническото средство.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №59148/05.03.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 115^{-ти} състав по н.а.х. дело №13847/2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

